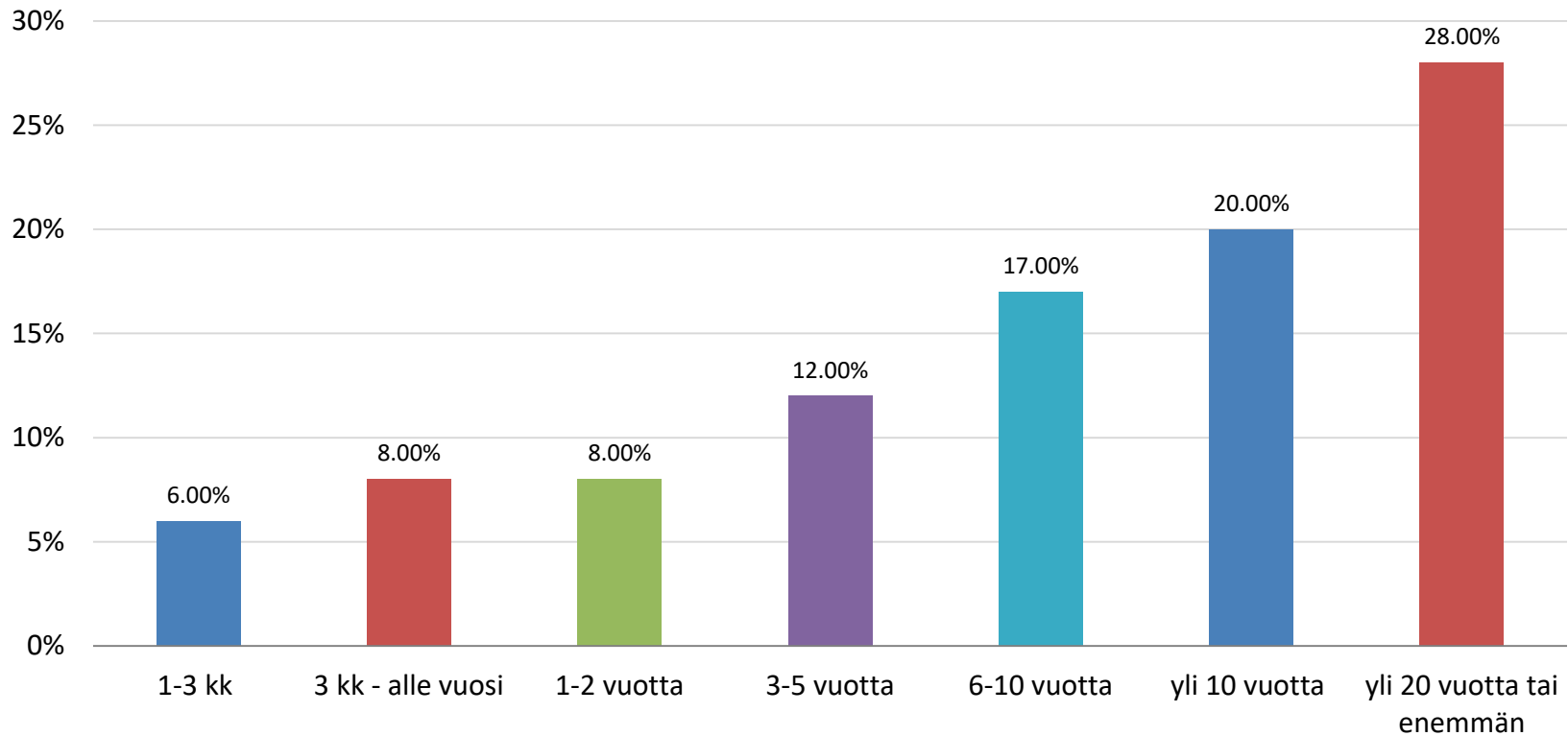

Kysely seksuaalisen väkivallan uhreille

96 vastaajaa

2019

Kuinka pitkä aika siitä on, kun koit seksuaalista väkivaltaa? Jos olet kokenut seksuaalista väkivaltaa useasti, valitse vaihtoehto, joka kuvaa ensimmäisestä kokemuksestasi kulunutta aikaa.

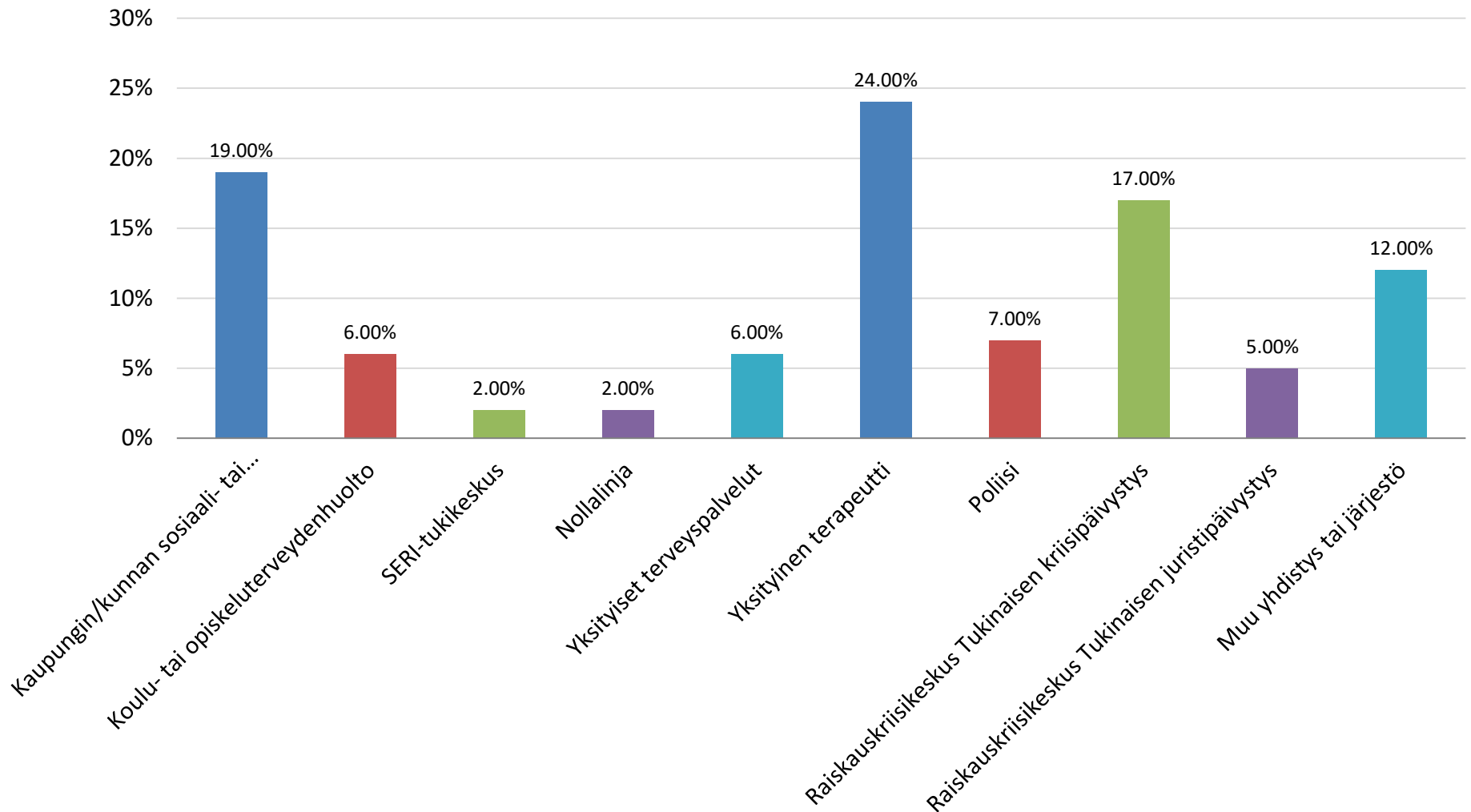

Suurin osa oli kokenut seksuaalista väkivaltaa yli 10 tai yli 20 vuotta sitten.

Missä ikävaiheissa olet kokenut seksuaalista väkivaltaa?

Suurin osa oli kokenut seksuaalista väkivaltaa alaikäisenä.

Mistä olet saanut apua? (Voit valita monta vaihtoehtoa.)

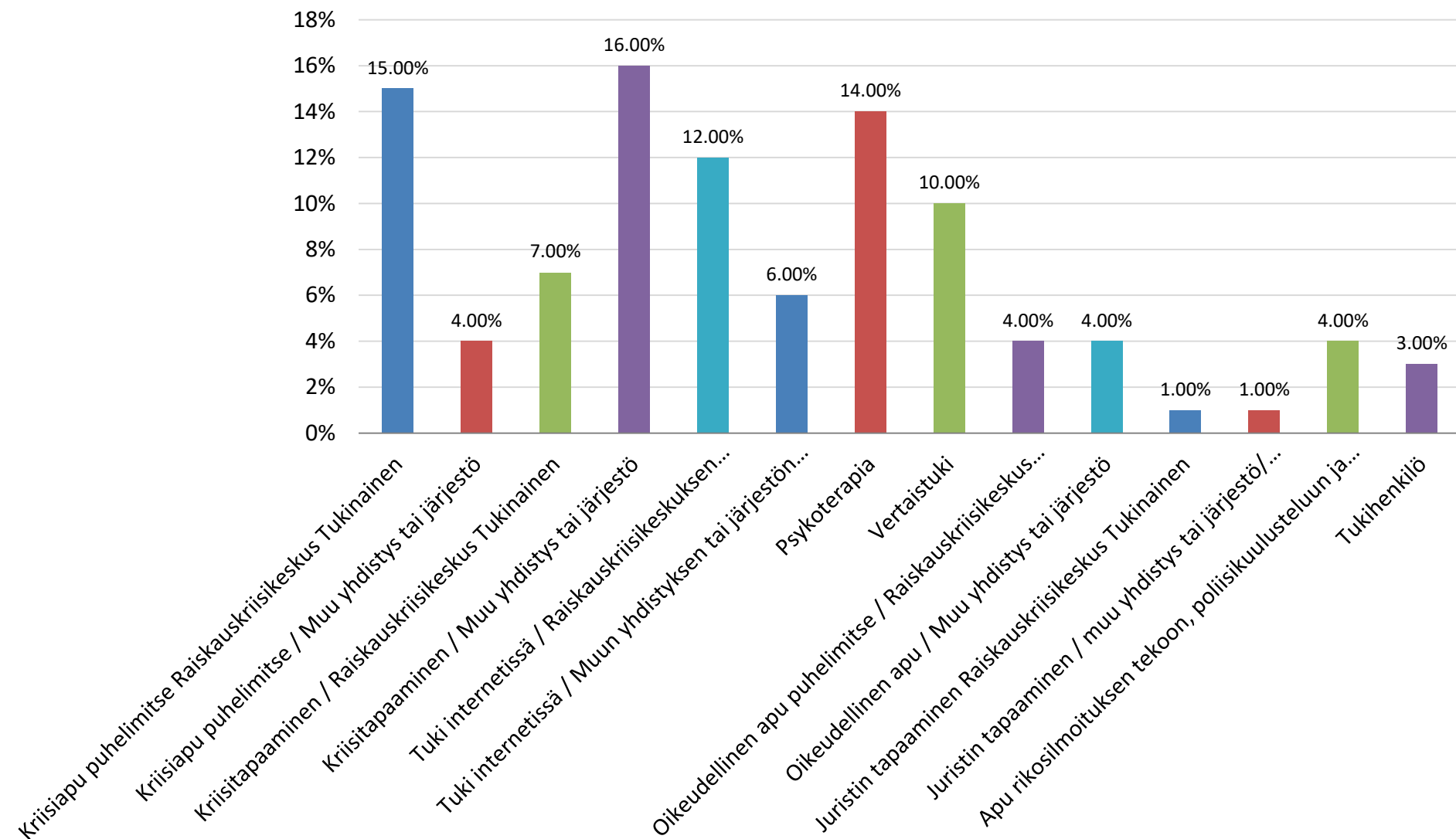

Vastaajat olivat saaneet apua monelta eri taholta, erityisesti Raiskauskeskuksesta, kaupungin/kunnan sosiaali- ja terveydenhuollosta sekä yksityisiltä terapeuteilta.

Mikäli sait apua muulta yhdistykseltä/järjestöltä, mikä yhdistys/järjestö oli kyseessä?

- Settlementti
- Naisasialiitto Unioni
- Nuorten kriisikeskus Kompassi
- Rikosuhripäivystys
- A-klinikka
- Välitä-hanke
- Suomen Delphins
- Naisten linja
- Suomen Mielenterveysseura
- Oulun kriisikeskus
- Sininen tuki ry

Millaista apua olet saanut? (Voit valita monta vaihtoehtoa.)

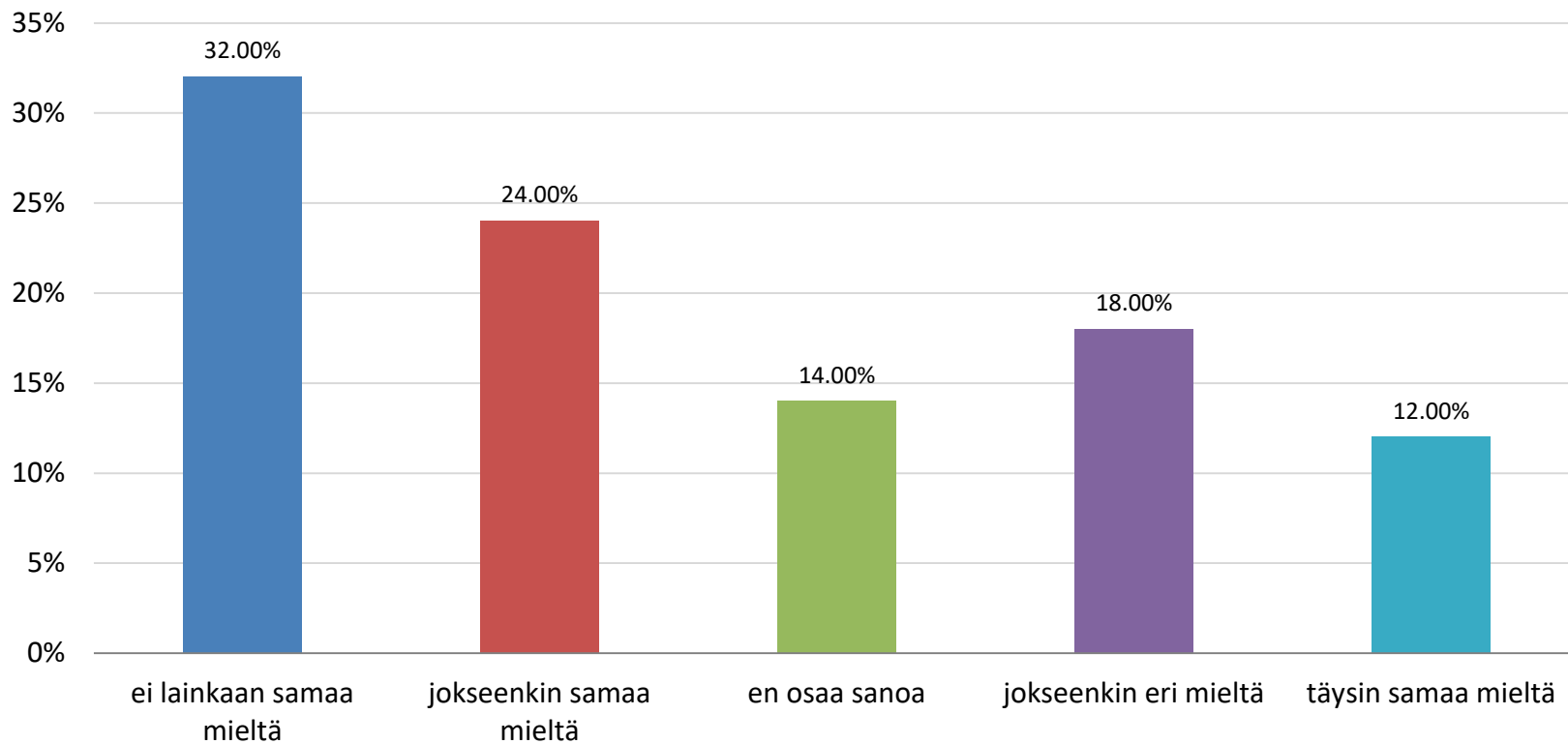
Uurit olivat saaneet pääsääntöisesti kriisiapua Raiskauskriisikeskus Tukinainesta tai muulta yhdistykseltä/ järjestöltä. Monet olivat saaneet myös psykoterapiaa ja vertaistukea.

Millaista muuta apua olet saanut?

- Kognitiivista lyhytterapiaa
- Seksuaalineuvontaa
- Tukea vertaistukiryhmältä
- Hahmoterapiaa
- Tukea psykiatrian hoitotiimiltä
- Henkistä tukea
- Musiikkiterapiaa

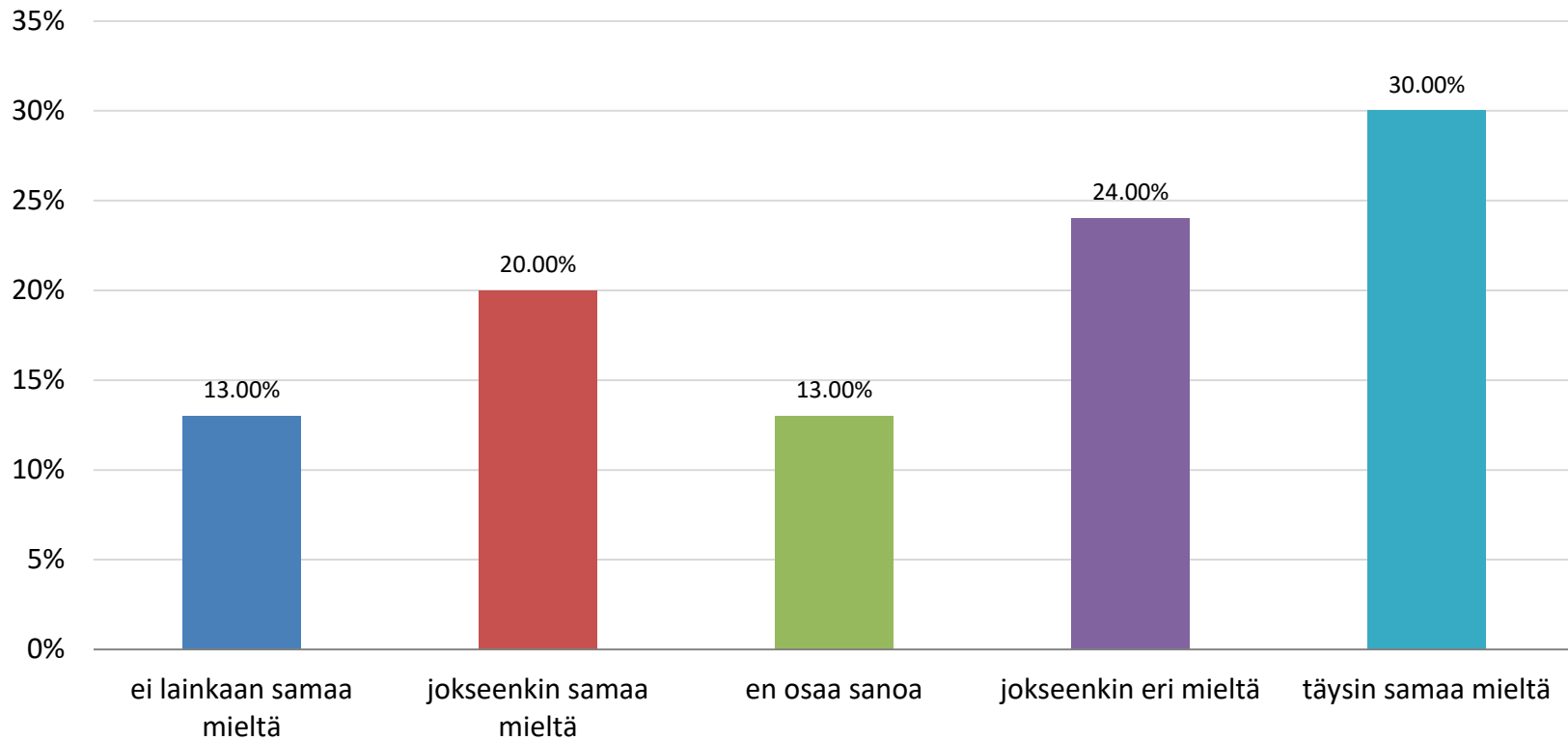
Suurin osa vastaajista koki, etteivät he ole saaneet tarpeeksi apua.

Olen saanut sen avun, jota koin tarvitsevani.

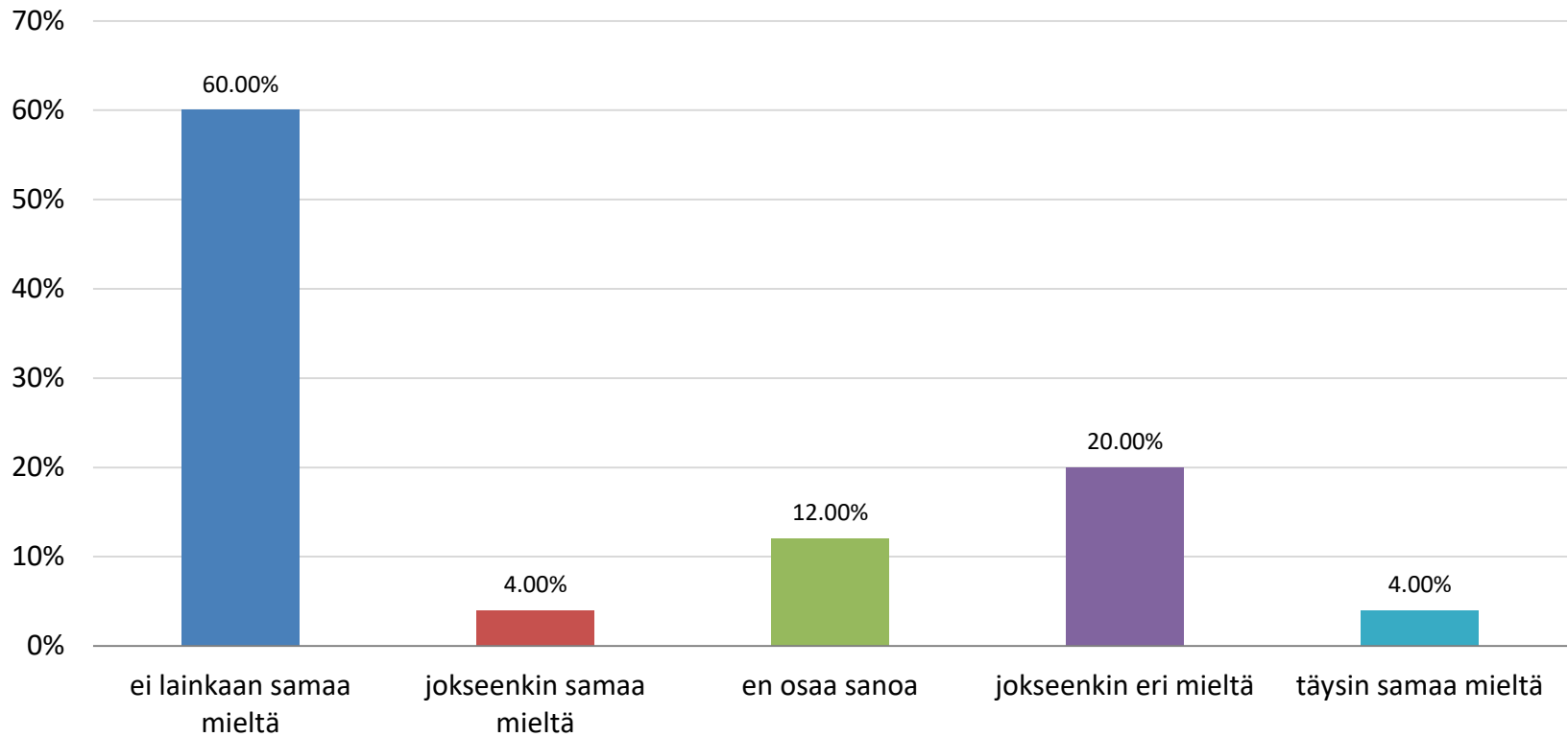
Suurin osa vastaajista koki, että he eivät ole täysin saaneet sitä apua, jota olisivat tarvinneet.

En ollut tietoinen mahdollisuudesta saada kriisiapua ja oikeudellista apua.

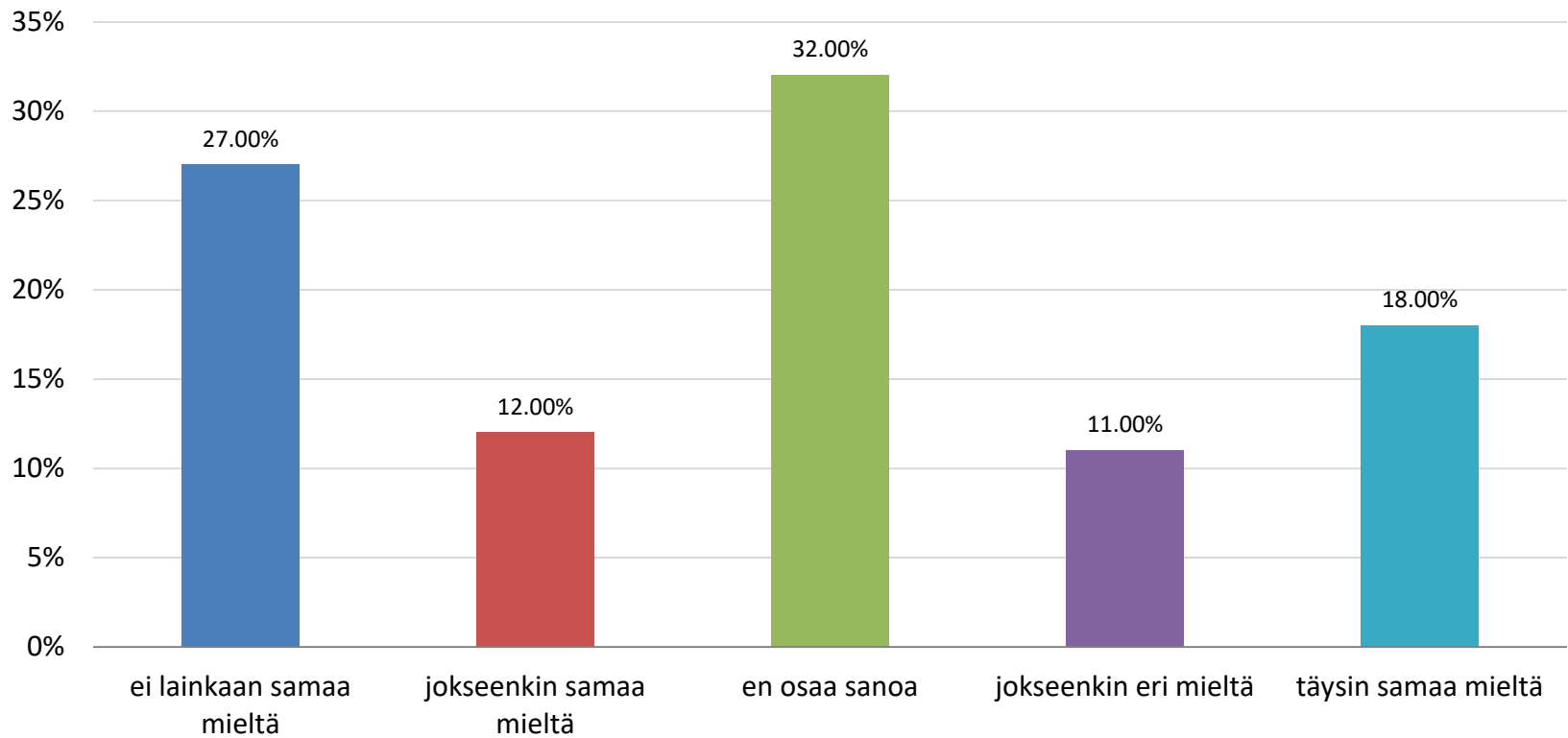
Suurin osa vastaajista eivät olleet tietoisia siitä, että he olisivat voineet saada kriisiapua ja oikeudellista apua.

Kriisiavulle ei ollut tarvetta.

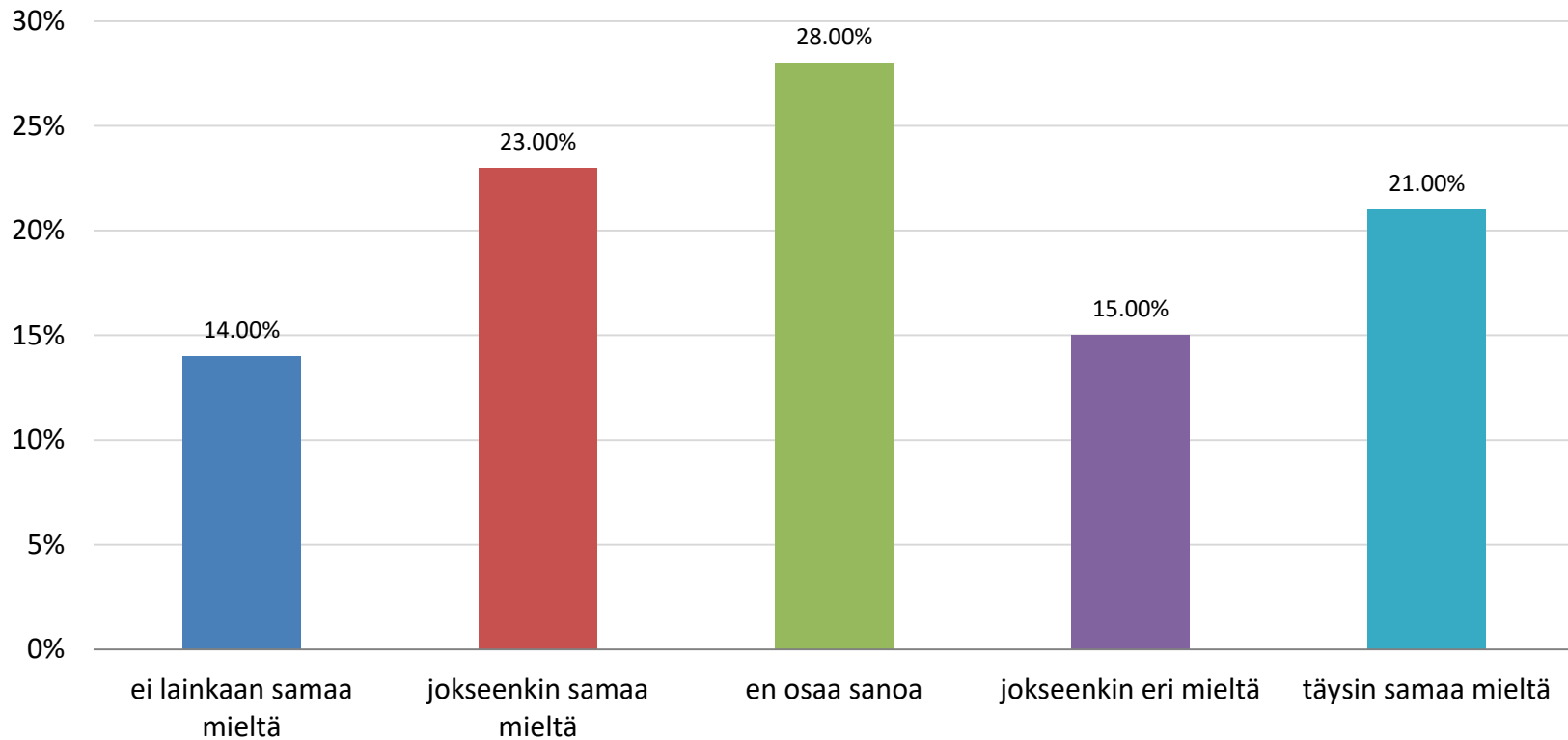
Seksuaalisen väkivallan uhrin tarvitsevat asiantuntevaa hoitoa – kriisiapua ja oikeudellista apua.

Kriisiapua ei ollut saatavilla kotikunnassa.

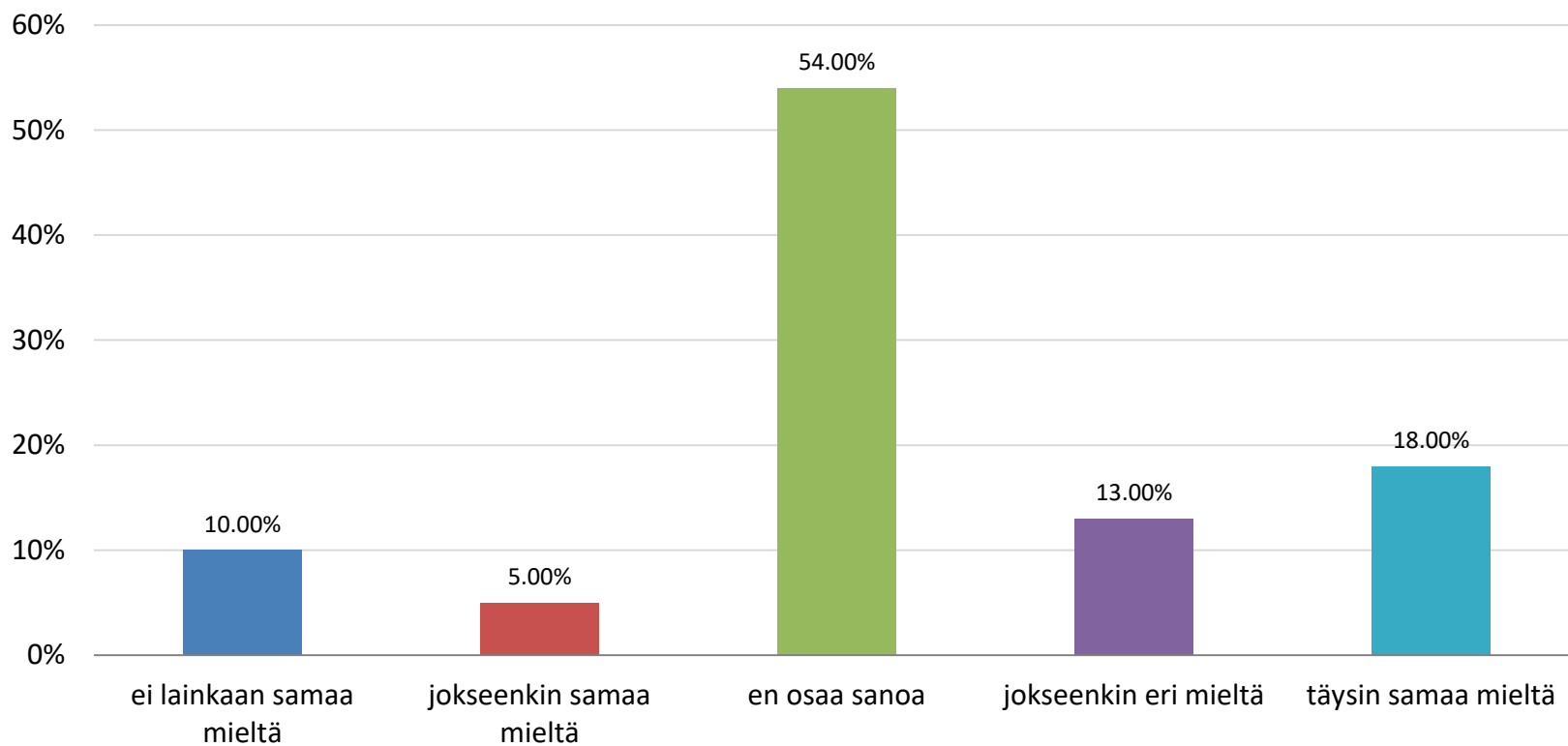
Suurin osa seksuaalirikosten uhreista ei osannut sanoa, oliko kriisiapua saatavilla kotikunnassa. Viidenneksellä ei apua ollut lainkaan saatavilla kotikunnassa.

Minua on kohdeltu asiallisesti, kun olen kertonut lääkäriille/terveydenhoitajalle tapahtuneesta.

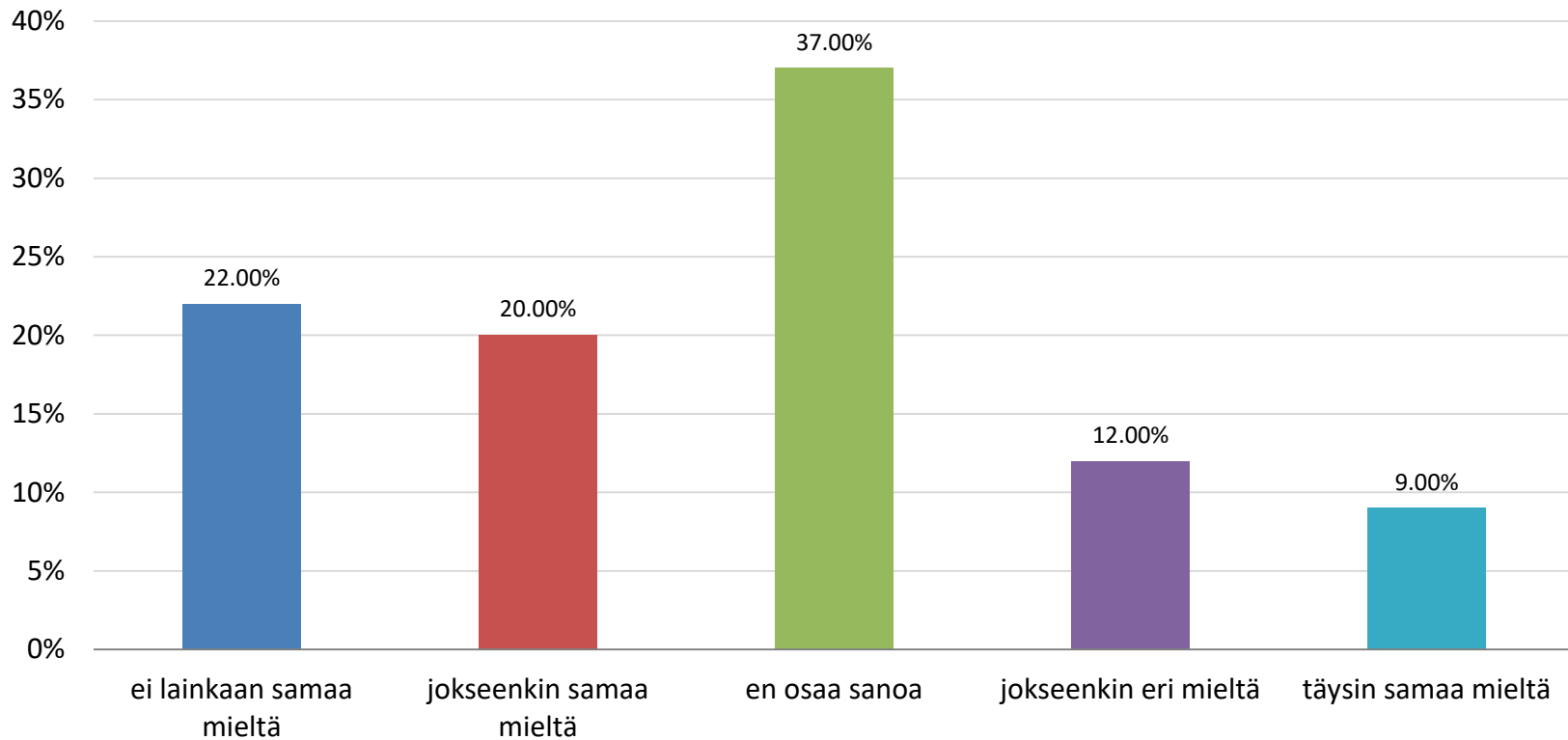
Suurin osa vastaajista ei osannut sanoa, olivatko he tulleet kohdelluiksi asiallisesti terveydenhuollon ammattilaisten taholta. Suuri osa koki myös epäasiallista kohtelua.

Minua on kohdeltu asiallisesti, kun olen tehnyt rikosilmoituksen.

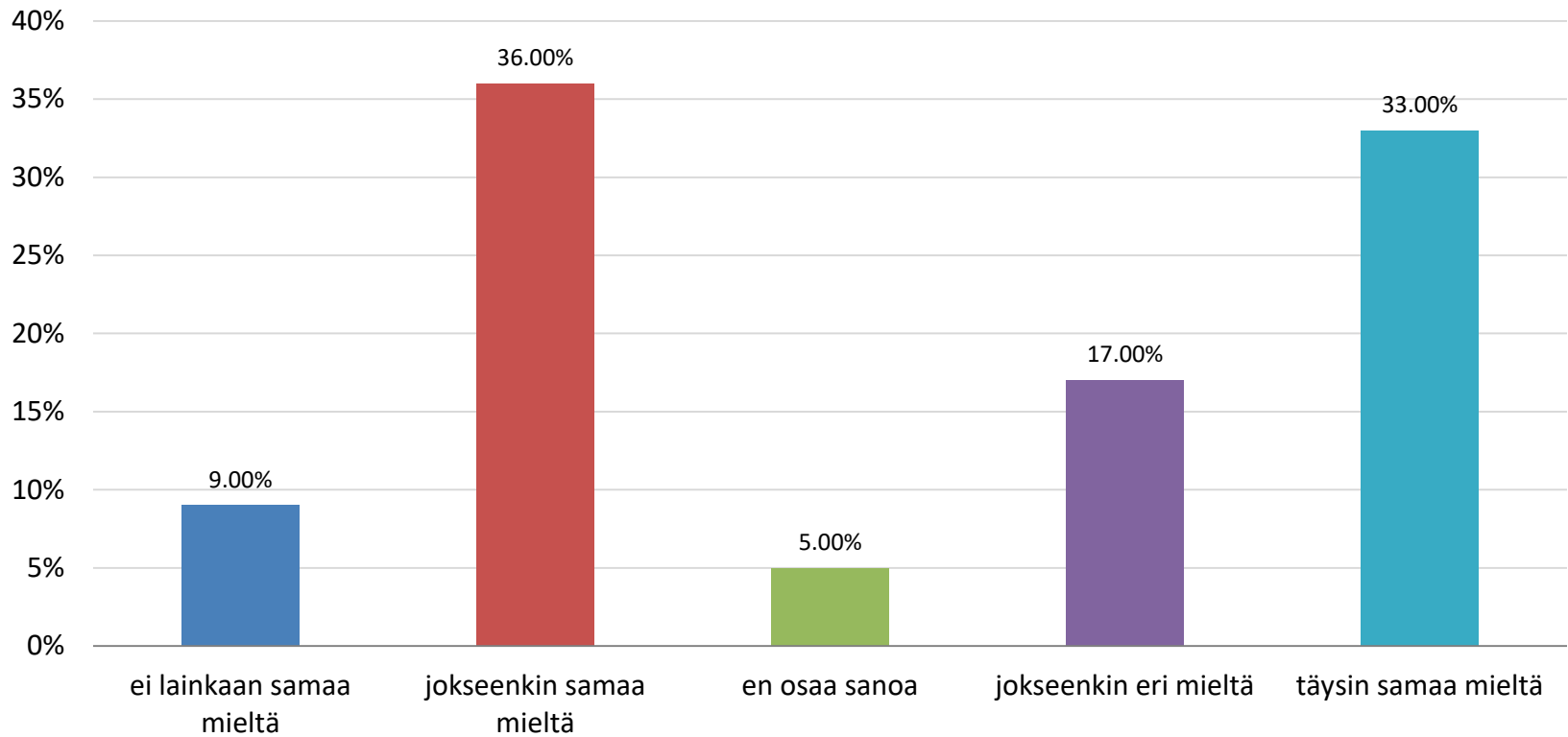
Neljäsosa vastaajista koki tulleensa kohdelluksi asiallisesti tehdessään rikosilmoitusta
Osalla oli kokemuksia epäasiallisesta kohtelusta.

Minut ohjattiin asianmukaisesti jatkohoitoon

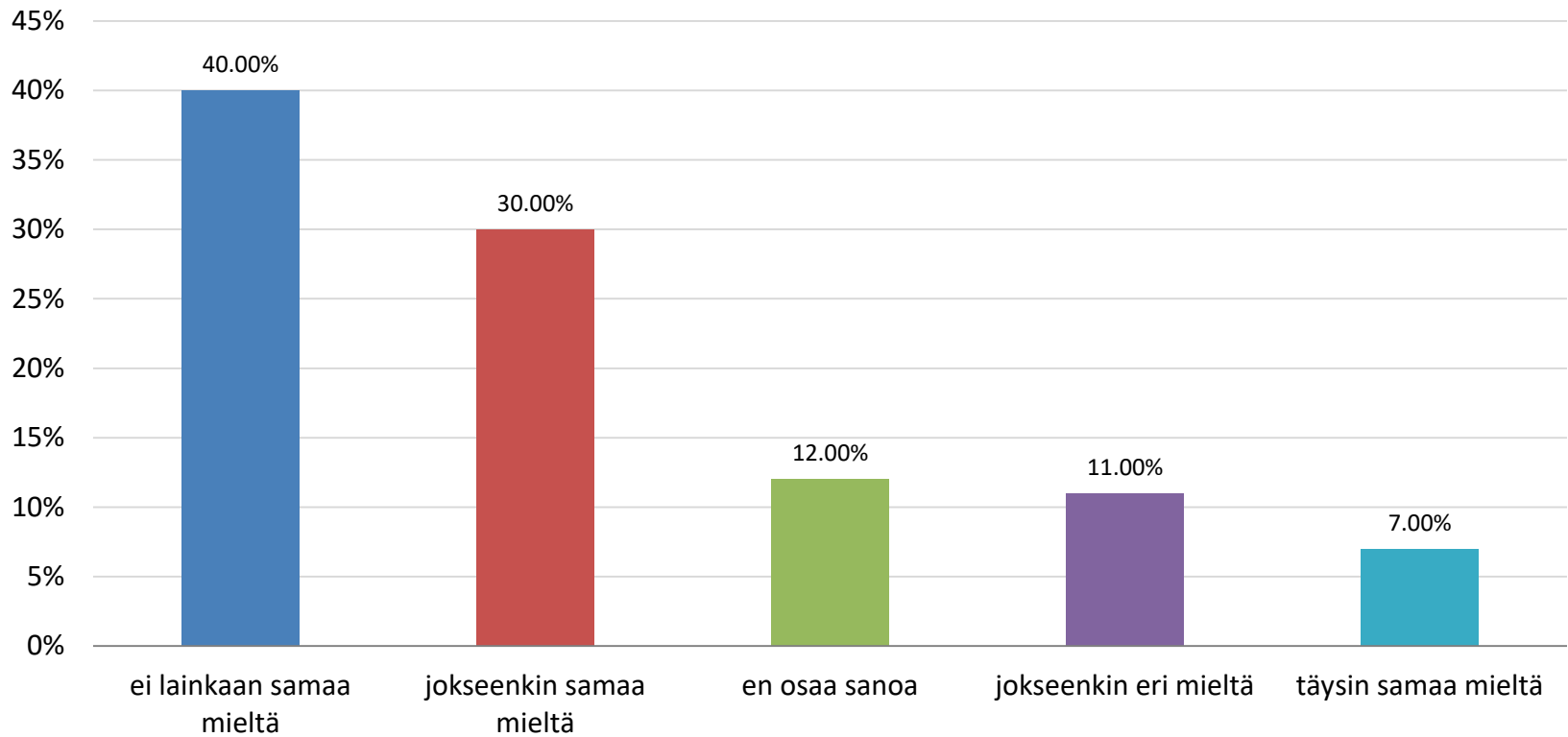
Suurin osa ei osannut sanoa, ohjattiinko heidän asianmukaisesti jatkohoitoon. Huomattava osa oli myös sitä mieltä, etteivät he olleet saaneet tarvittavaa ohjausta.

Olen jäänyt kokemukseni kanssa yksin

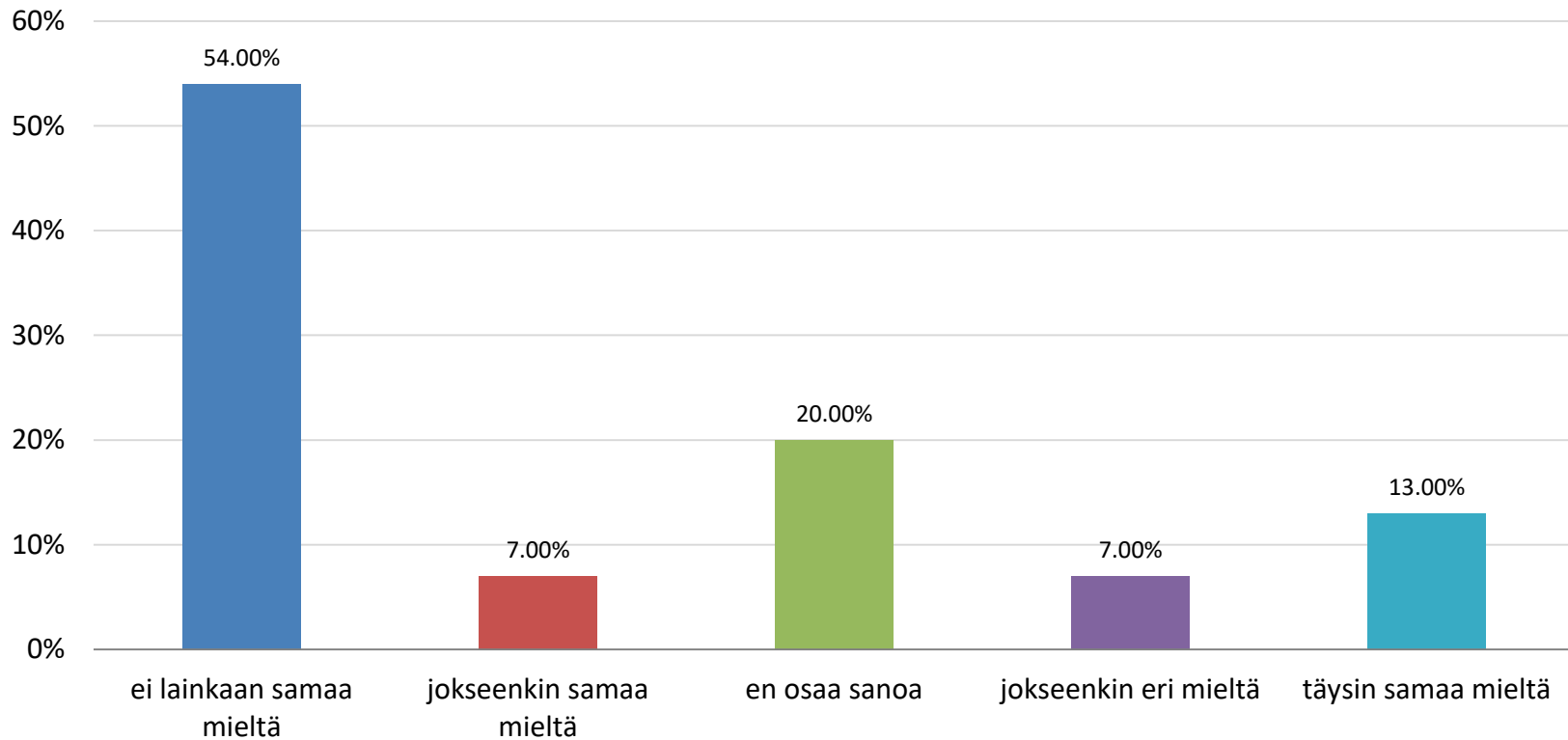
Kolmannes vastaajista oli jäänyt kokemuksensa kanssa yksin ja suuri osa olisi tarvinnut lisää tukea, ohjausta ja neuvontaa.

Tekijän uhkailu on estänyt avun hakemisen

Yli kolmannes vastaajista koki, että tekijän uhkailu oli estänyt avunhakemisen.

Tekijä on suostutellut perumaan rikosilmoituksen.

Viidesosassa vastaajista oli tekijä suostutellut perumaan rikosilmoituksen tai vaikeuttanut rikosilmoituksen tekemistä.

Johtopäätöksiä

Seksuaalisen väkivallan uhrit eivät ole aina tietoisia omista oikeuksistaan ja mahdollisuudesta saada tukea. Osa kyselyyn vastanneista koki myös epäasiallista kohtelua eri viranomaisten taholta tai he kokivat, ettei heitä uskota. Olisi oleellisen tärkeää, että uhrien parissa työskentelevillä eri alojen viranomaisilla olisi tietoutta siitä, miten uhrit kohdataan sensitiivisesti.

Raiskauskriisikeskus on pyrkinyt edistämään edellä mainittua osaltaan muun muassa Senjanetti-hankkeella.

Uhrien tulisi saada myös lisää tietoa siitä, miten seksuaalinen väkivalta vaikuttaa, miten sitä voidaan käsitellä ja hoitaa. Olisi tärkeää myös, että uhrilla tulisi olla riittävä läheisten ja ammattilaisten tukiverkosto, josta hän saisi apua. Tästä syystä myös läheisiä tulisi rohkaista ottamaan seksuaalisen väkivallan kokemus puheeksi.

E erityisen huolestuttavaa on, että monessa tapauksessa tekijä on yrittänyt estää rikosilmoituksen teon tavalla tai toisella tai suostutellut perumaan rikosilmoituksen. Tämän perusteella uhrien tietoisuutta omista oikeuksistaan tulisi lisätä ja samalla viranomaista työtä olisi tehostettava.